

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Jogot a népnek!

Pécs, 1896. június hó 5.

Jellemző dolog a figyelmes szemlélő előtt az a sajtósági jelenség, hogy valahányszor Eötvös Károly az országgyűlésen felszólal, mintha fordított világban élnék, azt olvashatjuk mindig az országgyűlési tudósításban: Zaj balfelől, helyeslés jobbról. Eötvös valószínűleg nem is igen áhitozik azok után a jóakaró helyeslések után, a melyekkel a „tisztelt tuloldal“ el szokta árasztani s azért utóbbi időben éppen nem tölti be azt a szerepet, a melyet fényes tehetségénél fogva a törvényhozás termeiben betölteni hivatva van, nagy ritkán, úgy szólván csak kényszerítve szólal föl.

A kuriai bíraskodás tárgyalásánál is csak azért beszélt, mert pártja ezzel megbizta, de ennek a megbízásnak is úgy felelt meg, hogy Kossuth Ferenc a következő ülésben kénytelen volt a párt álláspontjának jobb és határozottabb kidomborítása végett felszólalni, mert Eötvös Károly — dacára annak, hogy a párt megbízásából beszélt — mégis „inkább egyéniségének adott kifejezést beszédében.“

Eötvös Károly, a szabadelvűek szabadelvűje, ebben a megkorrigált beszédében kijelentette, hogy ő hiva az általános választói jognak, de ezt a kijelentést csak azért tette, mert e nélkül szabadelvűsége

nagyon hasonlított volna a kormánypárt szabadelvűségéhez, a mely nem a jogok kiterjesztésében, hanem a jogfosztásban találja a szabadelvűséget s Macchiavellitől tanulja a szabadelvű kormányzati politikát.

A fentemlített akadémikus kijelentéssel Eötvös megmentvén a szabadelvűség presztizsét, a kormánypárt zajos helyeslése közt elfújta azt a régi kormánypárti nótát, hogy az általános szavazati jogot addig még sem lehet életbe léptetni, míg nem vagyunk biztosak a felől, hogy mennyi lenne a számuk s minő a szellemük azoknak, akik ilykép szavazati jogot nyernének. Vagyis más szavakkal: pártolom az eszmét, de megvalósítani nem akarom; mert azt Eötvös is jól fogja tudni, hogy ha az általános választói jog csak akkor lesz életbeléptetve, a mikor „azok a nagy tömegek, a melyeket e jogban részesítenének“ a mostani többségnek biztosítékot szolgáltatnak arról, hogy neki tetsző szellemenben fogják jogukat gyakorolni: akkor az általános választói jog örökké csak az eszmék országában fog lebegni nálunk.

Igen helyesen jegyezte meg Pázmány Dénes a képviselőház szerdai ülésén, hogy a választói jog a honpolgárnak nem kedvezménye, hanem veleszületett joga, ha tehát törvénybe iktatjuk az általános szavazati jogot, akkor nem új jogot adunk a népnek, hanem csak megszüntetjük azt a jogellenes állapotot, a melylyel az állam

kizárja a politikai jogok gyakorlatából a népek ama rétegeit, a kiknek vállára az állami terhek viselésének nagy részét rakja.

Mert nem égbekiáltó igazságtalanság-e, hogy akkor, a mikor a nép minden osztálya által kivétel nélkül fizetett fogyasztási és egyéb közvetett adók összege háromszor annyira rug, mint az egyenes adók: mégis a közügyek intézésébe, az állami terhek megállapításába csupán azoknak van beleszólásuk, akik egyenes adót, s ezt is csak bizonyos összegben felül, fizetnek?

Az általános választói jog ma már politikai hitelve a művelt Európának s az eszme diadalának nálunk sem fog a mondvacsinált „szabadelvűek“ maradisága és hatalomvágya sokáig útjába állhatni.

Megszoktuk már, hogy a „szabadelvű“ álnév alatt összeverődött tábor minden szabadelvű haladásnak akadályokat gördítsen útjába. Így voltunk a szabadelvű egyházpolitikai reformokkal is, a melyeket a kormánypárt mindig azzal ütött agyon, hogy azok bolygatása nem időszerű, most meg az általános választói jogot találják nem időszerűnek behozni.

Persze a mikor az egyházpolitikai reformokat hatalmi állásuk megerősítésére felvenni időszerűnek tartották, ők vádolták a legsötétebb ultramontanizmussal

„Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mara és egyéb költemények.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ábrándos ifjúkor messzetűnt, ideális világa jut eszembe, hogy Róna Béla legújabb verskötetét lapozgatom. Kötetnek vékony ez a könyvecske de tartalma mégis elég erőssé teszi arra, hogy szerzője kibocsássa a világba, hogy hadd vigye meg mindenhová az ő ideális világnézetét, költői lelkesedését, poétikus idilljeit, mindenhová, hol még ábrándozni, ideálisan érezni és gondolkodni tudnak.

Félő azonban, hogy nem sok ilyen hely van ma már ezen a nagy világon . . .

Hiszen az az ábrándos ifjúkor is messze letűnt, mikor ezelőtt nyolc-kilenc esztendővel, az iskola porát lerázva, ideális lelkesedéssel mentünk az akkor még nagyságos egyetemi professzor urak prelekióit hallgatni, hogy magunkba szedjük a tudományt, csak a tudományt. Azóta a nagyságos professzorok elég érdemet szereztek arra, hogy méltóságos titulusra legyen kilátásuk s az alma máter réggen elhagyták azok, kik akkor egy-egy tanterem padjait sűrűn ellepven, unalmas előadások közben a jámbor padokra faragták ki az — ideál nevét.

Hát egy ilyen egyetemi prelekió alkalmával mutatták meg nekem Róna Bélát, a poétát, a kinek a neve már akkor ismert volt kedves, szép költeményei révén. Ezeket a költeményeket ismertem én is s bár rokon-szenves volt előttem a szerzőjük, Róna Bélaival magával nem ismerkedtem meg mégsem, mert az ideális ifjúkor céljai másfelé vonták őt is, magamat is s egyszerre csak belesodortak az életnek nagyon is prózai küzdelmei közé. És ismeretlen maradt nekem továbbra is Róna Béla, az ember, de mint poétát figyelemmel kísértem mindig, ha bárhol akadtam egy-egy versére, elolvastam azonnal s nemcsak elolvastam, de gyönyörködtem is benne.

És úgy találtam mindig, úgy találok még ma is, hogy „Mara és egyéb költemények“ cím alatt kiadott legújabb könyvét olvasom, hogy Róna Béla megmaradt annak, a mik tizenhatsz évvel kevés kivétellel mindnyájan voltunk, megmaradt az édes, ábrándos, boldog idealizmus harcosának s ezt szolgálja az ő költészetének minden termékével. S bár énekel arról is, hogy

„Ó ifju ábránd, ifju álmak,
 Miért, hogy el kell szállnotok!“

mégis arról győz meg minden költeménye, hogy az ő szívéből nem szállt el az ábránd, az álom s bearanyozva azt zománcával, dalt kelt a lelkében s ő e dalt csengő bongó han-

gatos verssorokba rakván, romlatlan lelkü, idilli kedélyü, ifju poéta maradt ma is.

„Elborul a kedved;
 Ki a mondhatója?
 S szivedben megerem
 Egy röpke kis nóta.

Szivárvány az égen,
 Sugár a szivedben;
 Egyszerre valami
 Titkos hur megrezen.

Honnan jött? Mi szülte;
 Ki a mondhatója?
 S mégis mennyit vall be
 Egy röpke kis nóta!“

Igy énekel a mi poétánk s a mit ebben a kis poémában elmond, az jellemzi egész költészetét. Ez az idilli és ideális felfogás húzódik végén a legújabb kötetének első és legnagyobb darabján a „Mara“ című kis költői beszélyen, melytől kötetének címet is vette. Mara, a talált kis leány, szerelmének története ez, a kiről

Azok se tudták, kik nevelték,
 Ki volt az anyja, apja;
 Egy őszi este ottan lelték
 A sötét kapualjba'
 Fehér, finom váncosba szépen
 Bepólyázva.

azokat, a kik ezt az időszerűséget kétségbe vonni merészelték s ezek aggodalmait azzal torkolták le, hogy a szabadelvű egyházpolitika életbeléptetése minden időben rázkódtatásokkal jár, az tehát akadály a reformoknak nem lehet, hogy nyomukban felekezeti surlódások fognak járni.

Nos, ugyanezt mondjuk mi a szabadelvű választói reformokra nézve, mert ezek életbeléptetése sem képzelhető semmiféle időben rázkódtatások s a hatalmukat féltő hatalmasok makacs ellenzése nélkül.

Addig, míg a hatalmat egy párt a nemzeti közérzület erőszakos meghamisításával, a többségnek mesterséges összehozása útján bitorolja, az a párt soha sem fogja időszerűnek találni az oly választási rendszer életbeléptetését, a mely a nemzet többségének valódi akaratát akarja érvényre juttatni, mert az ilykép érvényesülő nemzeti akarat elsöpörné a hűtlen sáfárokat arról a helyről, a melyet csak hamisítás útján tarthatnak elfoglalva.

Hisz maguk is elismerik, hogy ők nem képviselik a nemzet valódi többségét, a mikor az általános választói jogot ellenzik abból az okból, hogy nem tudhatni, vajjon akkor hogyan alakulna a nemzet választottainak többsége. Csakhogy itt ismét hamis ürügyet tolnak előtérbe s nem azt mondják, hogy általános választói jog esetén veszélyeztetve lenne a szabadelvű párt uralma, hanem azt, hogy veszélyeztetve lenne a magyar állam fennállása.

Nos, hogy ez mekkora hazugság, azt meggyőzően bizonyították be a szerdai ülésen Pázmány és Ugron Gábor, mert a kormány és pártja ezzel a hamis állítással egy követ fujnak a nemzetiségi izgatókkal, a kik szintén csak azt hangoztatják, hogy Magyarországon a magyar állameszme csak addig uralkodhatik, a míg az ország lakosságának valódi akaratára szabadon nem érvényesülhet.

Ha a kormánypárt magatartásával ezt a hazug ráfogást igazolni iparkodik is, mi határozottan tiltakozunk ellene, mert vakmerő hazugság az, mintha Magyarország nem magyar ajku lakossága egészben, vagy csak túlnyomó nagy részben is ellensége lenne a magyar állameszmének.

A nemzetiségi izgatók is, a kiknek ez kenyérkereseti forrásuk, csak addig találhatnak köztük tömegesebb hívőkre, a míg arra az igazságra hivatkozhatnak, hogy a magyar állam a jogok osztogatásában nem mér egyenlő mértékkel.

Csavarják ki ezt a fegyvert kezükből a jogok általánosítása és egyenlősítése által, akkor bejuthat ugyan egy nemzetiségi párt az országgyűlésre, de a magyar állam biztonságára sokkal előnyösebb lesz, ha azok a panaszok, a melyekkel az izgatók most a nép közt és a külföld előtt benünket elárasztanak, a törvényhozás termében hangzanak el, a hol azok alaptalan volta nyomban kimutatható s a hamis állítások megcáfolhatók.

Ha a csupa széthúzó nemzetiségekből, sőt mondhatni külön történelmi multtal bíró nemzetekből összetákolt Ausztria behozza az általános választói jogot a nélkül, hogy az államegység megbontásától tartana, akkor ilyesmitől Magyarországon félni valóban nevetséges agyrém lenne.

Ilyen agyrémelek felidézése csak a meztelen valóság takargatására szolgál, a mely abban áll, hogy az általános választói jogtól a kormánypárt csak a saját hatalmi állását félti s azért ellenzi, mert akkor nem sikerülne a nemzeti akarat kifejezésének meghamisítása, a megnyilatkozó nemzeti akarat előtt pedig elbuknék a párt s az általa imádott hatvanhetes bálvány.

A függetlenségi és 48-as párt közjogi programját másként, mint az általános választói joggal nem érvényesítheti, mert másként a nemzet többségének igazi akaratára kifejezésre sem juthat: a ki tehát

akarja a célt, Magyarország állami függetlenségét, annak akarnia kell az eszközt is, az általános választói jogot.

Meddő tehát a vitatkozás a fölött, vajjon benne volt-e a függetlenségi és 48-as párt programjában az általános választói jog, mert ezt követelnie kell mindenkinek, a ki a párt közjogi programját megvalósítani akarja; annak időszerűségét pedig magunknak kell előkészíteni, mert bizony tényéren nem fogják elénkbe hozni.

H i r e k.

Pécs, 1896 június 5.

Ének a szent koronáról.

Szent Istvánnak koronája,
Kilenc száz év glóriája
Ragyog róla a magyarra
S kilenc száz év vése, harca
Megkímélte dicsőségét;
Mi tiszteltük, mások félték
S ezredéves ünnepünkre
Benne él a magyar üdve!

Szent Istvánnak koronája
Ünnepünket im meglátja;
S a magyar nép hogy elébe
Hódolva lép, borul térdre
S a fejét meghajtja mélyen,
Ezredéves ünnepségen
Kik e hódolatot látják,
Elismerik a nagyságát.

Szent Istvánnak koronája,
Benne multunk testté válva;
E koronát ki fejére
Tette, lett a nép vezére,
A királya és az atyja —
S keltünk ámbár testvérharca,
Ő sértetlen' állt fölöttünk,
Érintetlen volt közöttünk.

Szent Istvánnak koronája,
Ez a magyar hitvallása;
Koronánk a hon jelképe,
A hatalma és a védve.
Jogot ez ad; jogot elvesz;
Édes fia ez a nemzet

És aztán felnevelték a kis Marát, a kinek szívére aztán rájött az első szerelem tavasza.

„Óh szerelem, te első tiszta
Boldogság szép tavasza!
Szívünk a kéjt gondatlan issza
S virágait szakasztja
Bimbóba' még, nyíltát se várva,
Nem gondolva csak mind a mára.“

Ez az első szerelem a kis Marára csak a boldogságot s majd elmúlása után a csendes feledést hozza, míg az ideál, Jenő, a halálé; lesz mert szíve imádoztja, Mara, mint apja naplójából megtudja, testvére s így egymáséi soha nem lehetnének. Jenő meghal, de Mara, az idillikus poétikus kis Mara feled... feléd... s a költő így bucsuzik el tőle:

„Isten veled! a nótám ezennel
Tovább nem kísér, vége;
Hogy későn bár, de férjhe' mentél,
Marám, dicsérlek érte.
Mert nincsen seb, melynek írja nincsen,
Nincs fájdalom, mit ne enyhítsen,
Bánat, bár szívet rendítő,
Mit meg nem gyógyít: a z i d ő.“

A kötet e chef d'oeuvre-jében leginkább kiténik Róna Béla remek verselési technikája, keresetlen, mégis természetes előadási modora, a mely néha azonban mintha homályosságba vesznek, mint például itt:

„Mert hiszik e, már bálba jár ám
— Igaz, még csak majális,
De hát az is csak bál — Marácskám
És hódít nagyba már is.“

Persze itt a „már bálba jár ám Marácskám“ közé beékelődött a közbeeső rész, mely ügyes technikáról tanuskodik ugyan, de árt a világos értelemnek. Vagy ime egy más:

„Ámor istenke ója
Előle minden baj s veszélynek“

már t. i. a Marácska szívet Ámor istenke óvja meg minden baj és veszély elől.

A kötetke második részében „Képek“ cím alatt 7 költeményt találunk: a Boulevard-regény kissé párisias izű, de mégis kedves és idillikus; a Salle Judaiqueban című emelkedett hangulatu, ódai szárnyalású s egyik legértékesebb darabja a kötetnek, melyben a régi Izrael fényére büszke öreg ósz aggastyánról szól, a kinek

„Szeme megragyog a túlvilági fénybe',
Megihletve lelkét dicsőkor emléke.
Homlokán Izrael régi büszkesége.“

„Gara Mária“ balladai szárnyalású románc a „Képek“ között; a „Déliabok“ pedig megint csak igazolja, hogy ideális lelkületű poétával van dolgunk. De nem kevésbé igazolja az is, hogy még fordítói vénáját is ilyen ideális, idillikus tárgyú poemák hevítik fel. A

„Snöfrid“ című svéd ballada, de még inkább az „Örzi meg én“, Will Carletonnak ez az egyszerű s mégis magasztos szép idillje csak emelik a kötet értékét s Rónát, mint jeles műfordítót, ismertetik meg velünk. Az „Örzi meg én“ tulajdonképen egy monologba foglalt történet, egy egyszerű házaspár elválásának, illetve el nem válásának históriája. Az egészet a közönséges emberek higgadt, nyugodt, de mindenképen felett természetes, épen ezért idillikus észjárása jellemzi, s a milyen szép benne a feleségétől öreg korára elválni akaró paraszt okoskodása, hogy nem hagyja a házból mint férj a jussát, azonkép meghatározható, hogy mikép békül ki Örziivel s a válásból miért nem lesz semmi. Mert igaz, hogy az Örzi mindent lehet dicsérni, csak egyet nem, a — nyelvét, de az a férj, a ki elváláskor mindent a feleségére hagy s a kinek egy szép gyermeke is van és azt kívánja még haragjában is, hogy ha meghal, Örziivel egy sirba kerüljön: az hamar kibékül élete párjával s szent lesz köztük a béke. S milyen egyszerűen magasztos e szépen fordított költemény befejezése:

„S most írja össze, kérem, ügyvéd ur, mi jár érte;
Szívesen megfizetjük, nekem sokat megért e',
Oszt gazdag vagyok most már, világgal sem cserélek,
Mert az egész világért sem adnám Örziékemet!“

S ki lakója e hazának :
Mind tagja a koronának !

Szent Istvánnak koronája,
Vele ki megkoronázva,
A királya az e népnek ;
Igy éltünk át ezerévet
S új ezerév hajnalára
Szent koronánk glóriája
Biztató fényvel sugárzik —
Meg nem hal a szabadság itt !

Hyntho.

Naptrend 1896. június 6-án.

Naptár : szombat, jun. 6. — Róm. kath. : Norbert. — Prot. : Norbert. — Görög-kei. (június 25.) Iván. — Zsidó: 8. Sch.-Lecha. — Nap két 3 óra 48 perckor ; — nyugszik 7 óra 36 perckor. — Hold két éjfél után 53 perckor ; nyugszik délután 2 óra 48 perckor.

Időjárás : hőmérséklet 24 Celsius fok meleg ; légnyomás 753. Kilátás : a központi meteorológiai intézet jelzése szerint : száraz, derült idő várható.

Hittani vizsga a felsővámház utcai fiiskolában d. e. 8 órakor.

Hittani vizsga a főreáliskolában d. e. 8 órakor.

— (A legszebb ünnep.) A katolikus egyház legmagasztosabb ünnepén, Úrnapján, szép derült idő volt tegnap egész napon át. Maga az idő is ünnepelt az ünneplő néppel s a legszebb sugaras égbolt nézett le a néptömegetől hullámozó Scitovszky-térre már a reggeli órákban, a hol az urnapi ünnepélyes körmenetre megjelent a helybeli ca. és kir. 44-ik gyalogezred két és a 8-ik honvédszázad egy százada, csaknem az egész tisztikarral együtt. Az ünnepi mise, melyet Troll Ferenc dr. káptalani helynök celebrált fényes segédlettel, 8 órakor kezdődött s jelen volt rajta a városi és megyei tisztviselői kar teljes számmal. Az ünnepi mise után harangzugás között indult meg a körmenet a székesegyházból a Scitovszky-térre, hol a Littke és Förster-féle házak, valamint az apácák temploma és a püspöki palota előtt felállított díszes oltároknál ima és szentségáldás volt. Féltilkor tért vissza a templomba a körmenet, melyen szép sorban a városi

népiskolák, a városi polgári leányiskola, az apácák leányiskolája, az árvaház növendékei és a főgimnázium ifjusága is részt vett, tanárai vezetése mellett. E napon a belvárosi, az ágostontéri, a ferencrendi, szigetvárosi és az irgalmasrendi templomokban is ünnepies szentmisék, délután pedig vecsernyék tartottak s a legszebb ünnepnap a későbbi órákban kirándulásokkal fejeződött be. Mert esett mulatság is bőven Úrnapjára ; ott volt az országos bicikli verseny, a polgári daloskör juniálisa, meg a munkásképző-egylet szinielőadása. Lehetett hát hol ünnepelni a szép ünnepet s volt is az ünneplő közönség mindenütt szép számmal képviselve.

— (Nemes intencióju adomány.) Dr. Szilasi Zeigmond a helybeli ügyvédi kar tekintélyes tagja szép millenniumi adománnyal kedveskedett felső kereskedelmi iskolánknak. A napokban ugyanis az igazgatósághoz hazafias hévvel irt levél kíséretében 5 drb. millenniumi ezüst-korona-érmét küldött azzal a kérelemmel, hogy azt a magyar nyelv tanulásában legjobb eredményt elért idegen ajku tanulók közt osszák meg. A szép intencióju adományért ez uton is köszönetet mond az igazgatóság.

— (Országos kerékpárverseny.) Kedvező ómenek közt történt meg tegnap a pécsi Bicycle-klub pályafelavató ünnepe : állandó derültre változott a még tegnapelőtt is szeszélyes idő s a legszebb ünnepnap mosolygó égboltja nézett le az új versenypályájuk megnyitását ünneplő kerékpárosainkra. A versenypálya a nemzeti és a városi lobogókkal feldíszítve, igen szépen festett s már fél háromkor megteltek a tribün pad-sorai, míg a bejárat elé egyre robogtak a fogatok, hozva a szép és előkelő publikumot. A versenypálya felmerése és átadása Kovácsffy Kálmán államépítészeti hivatali főmérnök személyes vezetése és kerékpárosaink teljesen egybegyűlt nagy serege előtt fél három óra után megtörténvén, mivel fél négyre már zsufolásig megteltek a nézők helyei, kezdetét vette a verseny a díszfelvonulással. A lapunkban már jelzett 19 versenyző közül Greiner Frigyes Budapest-ről, Walla Ferenc Pécsről és Mons. Savary az álnevű szombathelyi kerékpáros nem

vevén részt a versenyben, 16 versenyző vonult fel, nyolcan Pécsről, öten Budapest-ről, Fiuméből egy, Bródból egy és Possonyból is egy. A felavató versenyben részt vett mind a négy nevező : Aufrecht Richard, ifj. Bedő Imre, Littke Lenci és Lauber Viktor ; mind a négyen a pécsi Bicycle-klub tagjai. A 3000 méteres 9 körre tejedő távolságot elsőnek ifj. Bedő Imre tette meg 5 perc 37 és három ötöd másodperc alatt érvén be, második lett Littke Lenci 18 másodperccel később ért be s harmadik Lauber Viktor. A felavató verseny tehát az első díjat (nagy ezüst érem és tiszteletdíj) ifj. Bedő Imrének hozta meg ; kis ezüst érmét nyert Littke Lenci és bronz érmét Lauber Viktor.

Most következett a vendégek versenye. Résztvettek : de Carina Emilio (Fiuméből), Rottenbiller János (budapesti Magyar Torna Klubb), Sváb Béla (budapesti Hunnia Kerékpáregylet), Wiegand Részó (ugyanonnan), Eichhorn Emil (ugyanonnan), Goetsloff Oszkár (bródi „Sokol“ tagja), Hanno Arthur (Possony), Jüngling József (Hunnia) és Petrovics István (Magyar Kerékpár Szövetség tagja Pécsről.) Az első előfutamban de Carina Emil, Rottenbiller János, Sváb Béla, Eichhorn Emil, és Goetsloff Emil közül az 1000 méteres távolságot elsőnek Rottenbiller, másodiknak Eichhorn, harmadiknak Sváb Béla futotta be. A második előfutamban Wiegand Részó, Hanno Arthur, Jüngling József és Petrovics István közül első lett Wiegand, második Jüngling, harmadik Hanno. A hat győztes versenyzett aztán a döntő futamban, s a 2000 méteres távolságot elsőnek Rottenbiller János tette meg 3 perc 41 másodperc alatt, elnyervén a nagy ezüst érmét és tiszteletdíjat ; második lett Wiegand Részó, négyötöd másodperc késéssel, s ezüst érmét nyert ; harmadik Jüngling József s a kis ezüst érmét nyerte el.

A rekord versenyben az első előfutamban Rottenbiller, Bedő, Eichhorn és Jüngling ; a második előfutamban Sváb, Wiegand, Goetsloff, Littke és Hanno vettek részt s a döntő futamot Rottenbiller, Jüngling, Bedő, Wiegand, Littke és Goetsloff között elsőnek Wiegand Részó tette meg 1 perc 26 és kétötöd másodperc alatt elnyervén a nagy ezüst érmét és tiszteletdíjat ; második lett ifj. Bedő Imre, s kis ezüst érmét nyert

Ott találjuk a kötetben a „Másodvirágzás“ című kedves dialógot, melyet köszönetünk a Porges-ünnepről ismer, hol Angyal Ilka és Bihari Ákos, szintársulatunk tagjai adták elő. A „Másodvirágzás“ sem más, mint a szerelem második virágzásának egy fiatal özvegy és egy férfi szerelmének idillje, megírva csengő-bongó rimekben s valóban kifejezve azt, hogy

„A költő az álmok szép világa,
A melynek annyi himes, szép virága.
S szívünkbe' ha visszhangra lel,
Magunk érzelmét találta el.
A vágy, az érzelem, mely benne kél,
Ezer más értő szívben újraél.“

A kötetben „Anka“ gyűjtő cím alatt nyolc dalocskát talál az olvasó. Ezek a legpoétikusabb darabjai a kötetnek. A „Veled“, „Kettecskén“, „Erdőben“ címűek kedves lírai részleteket tartalmaznak ; a „Virág-ünnep“, „Messze tőled“ és a „Boulognei erdőben“ címűek szintén igen hangulatosak ; legszebb azonban valamennyi között az „Egy levélről“ című, meg a következő apróság :

„Igy hallottam : fordítsd meg
A vánkost álmodban,
S az is rólad álmodik,
A kiről álmod van.

Ha igaz a szóbeszéd,
A hogy felénk tartják :

Hát a vánkost valahol
Sokat forgathatják.“

„Losárdi Zeuzeánna“ című rövidebb elbeszélő költeménnyel záródik be a kötet, de ugy ebből, mint bármily elbeszélő költeménnyéből is csak az tűnik ki, Rónának, — hogy ő lírikus. Lírikus költő, megáldva hangulattal, ideális gondolatokkal, idillikus érzelmekkel, melyek bármit ír is, élvezhetővé és értékesé tessik.

Ennek bebizonyítására ime az „Erzsébet“ című szép verse. A „Képek“ közül, hová sorozva van, szándékosan hagytam ide hátra, mert ez igazolja legjobban, hogy Róna Béla a lírai költészet egyik hivatott művelője. Ime :

„Gödöllői árnyas faszor,
Ráborult az alkony ;
Fák árnyába' jár magába'
Sötét, nehéz bánatába'
Egy halavány asszony.

Szelid szeme, tekintete
Messze-messze téved.
Mélabusan, elborultan
Mit találhat vaj' a multban,
Sötét, gyászos képet ?

Ott a lugas, ott a gyeppad,
Nincsen semmi hijja ;

Mind, de mind a régi szinben,
Egy hiányzik, egy csak innen :
Az ő drága fia.

Elhervadt az ifju hajtás,
Gyönyört mi szakasszon ?
Egész nemzet édes anyja
Csak a fiát, őt siratja
A halavány asszony.

Te hozzád száll a király köynye
Koldus búbánatja ;
Im egy árva nemzet kéri :
Szive nyugtát add meg néki
Mindeneknek atyja !“

És most általános jellemzését kellene adnom Róna lírai költészetének ; de hiszen a fentebbiekben elmondtam már, mi tessi hivatott poétává s minden jellemzi az ő lírai költészetét. Nem új költő ő már, de még mindig nem megállapodott, nem egy ösvényen haladó. Le-letéved a líra rózsás, idillikus utjáról, ilyenkor aztán veszt ugyan erejéből, de egyben, a bizonyosságban csak nyer : hogy a líra terén van az ő hivatása.

Est bizonyítja be legújabb verskötetével is, a mely után, hogy még szebbet s jobbat s mindenek felett poléitai egyinőségére még jellemzőbbet is fog kiadni : azt ez a kötetete is biztosítja !

Kövágó Óra.

a a bronz érem nyertese pedig Jüngling József. A tiszti-versenyben Hancke Károly hadnagy, Kristóf Tódor karmester és Anton Károly tiszthelyettes vettek részt. A 2000 méteres pályát elsőnek Hancke Károly tette meg; második lett Kristóf Tódor. A tandem-versenyben páronként versenyeztek: Rottenbiller és Wiegand, Hannó és Jüngling, Sváb és Littke. Ugyanilyen sorrendben is érkezvén be, a 3000 méteres távolság 5 perc 12 és háromötöd másodperc alatti megfutásáért Rottenbiller János és Wiegand Rezső két nagy ezüst érmet és tiszteletdíjakat, Hannó Arthur és Jüngling József pedig két kis ezüst érmet és tiszteletdíjakat nyertek. A főversenyben futottak Bedő, Rottenbiller, Wiegand, Littke, Goetzloff, Eichhorn és Jüngling. A tízezer méteres távolságot elsőnek Rottenbiller János tette meg, nagy ezüst érmet nyervén és Erreth János országos képviselő tiszteletdíját, második lett Wiegand Rezső és harmadik Eichhorn Emil.

Végül jött a vigasz-verseny. Résztettek benne de Carina Emil, Sváb Béla, Littke Lenci, Petrovits István, Hanno Arthur és Goetzloff Richard. Az 1000 méteres távolságot elsőnek Hanno Arthur (Pozsonyból) tette meg 1 perc 35 és kétötöd másodperc alatt ezüst érmet nyert; a második díjat, bronz érmet, Sváb Béla vitte el; harmadik lett Littke Lenci. Így folyt le a pécsi Bicycle-klub pályafelavató országos versenye, mely versenyen pécsi kerékpárosok 7, budapestiek 13 és pozsonyi kerékpáros 1 esetben nyert díjat.

— **(Diákjaink idehaza.)** Az országos tornaversenyről diákjaink, eltelve a sok látvánnyal, megrakodva tapasztalattal, holnap (szombaton) a reggeli vonattal érkeznek meg Budapestről. A városba zárt sorokban, tornaruhában és dobpergés mellett fognak bevonulni. Lauber Rezső, a győztes, a menet élén fog haladni.

— **(Az országos kereskedelmi kongresszus)** folyó hó 15 én lesz Budapesten, melyen az ország kereskedő körei tekintélyes számú kiküldöttekkel lesznek képviselve. Pécsről eieddig azonban igen gyéren jelentkeztek a kongresszuson résztvevők s így a pécsi kereskedőket csak Eizer János és Szeifritz Antal kereskedők képviselik.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter vármegyénk szentlőrinci anyakönyvi kerületébe Gaál Andort, a patacsiba Kocsis Bélát és a nagybicsérdi kerületbe Fortvinkler Istvánt anyakönyvvezetők kinevezte s mindegyiket megbizta a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is.

— **(Áthelyezés.)** Azt az örvendetesen fogadott áthelyezést, melynek következtében Laubhaimer Róbert, megyei segédtanfelügyelő Szegzárdról át, illetve visszahelyeztetett Pécsre: most a hivatalos lap legutóbbi száma is közli. E közlés szerint: Laubhaimer Róbert tolnavármegyei segédtanfelügyelőt a vallás és közoktatásügyi miniszter a baranyavármegyei tankerületbe helyezte át.

— **(Országos tornaszövetség versenye.)** Tegnap délután tartotta meg Budapesten az Országos Tornaszövetség millennaris ünnepi versenyét, melyen a pécsi Tornaegylet tagjai is részt vettek Trebitz Ottó és Császár Imre vezetése alatt.

— **(Inasok iskolai vizsgálata.)** Az iparos tanonciskola bizottságához, az inasok iskolai zárvizsgálataira vonatkozólag Schneider István felügyelő igazgató követhető előterjesztést tette. Zárvizsgálat tartatik jun. 9 én az előkészítő A) és III. A) III. B) osztályokban a belvárosi népiskolában. Jun. 10-én az előkészítő C) és I. B) I. C) osztályokban az ágostontéri népiskolánál. Jun. 11-én előkészítő D) és II. B) osztályokban,

ugyancaak az ágostontéri iskolánál. Junius 12-én előkészítő B) és I. A) II. A) osztályokban a belvárosi népiskolában. Ez alkalommal hittanból vizagásnak a tanoncok. A vizagálatok mindenkor d. u. 4 és fél óra-
kor vessik kezdetüket. Minden osztályban serkentésül ugyanakkor két-két forint fog kiosztatni.

— **(Juniális.)** Budapesten épen a napokban tartották Ós Budavárában egy ünnepélyt az írók és hírlapírók kezdeményezése folytán, a mely oly fényes, olyan káprázatos volt, hogy méltán ráillett az „Ezeregy éjszaka“ elnevezés. Nos hát mi jó vidékiek, ha nem is volt részünk ebben a fényes, káprázatos ünnepben, mégis el tudjuk képzelni, mert láttuk tegnap a pécsi polgári daloskör juniálisát. Ez a juniális kicsiben valóságos ezeregy éjszaka volt; olyan kedélyes, olyan szórakoztató és oly látogatott, a milyen ritkaságszámba megy. Már délután két óra után csak úgy özönlött ki a nép az új sörgyárba, két utat is választva; de a kik a balokányi sétaterről a réteken át mentek, sokkal szerencsésebbek voltak az ut megválasztásában, mert legalább nem kellett az óriási porfelhőben evickélniök, a mit az országúton a bicikli versenyre ügető borkocsik felverték. Az új sörgyár óriási nagy kerthelyisége, valamint az üveges nagy terem már három órára megtelt szép és kedves közönséggel s az asztalok mellett kezdetét vette a derült és kedélyes mulatozás s közben megindult a közönség szórakoztatására a rendezőség által kezdeményezett nemzetközi világposta is, melynél a postás lányok szerepét ügyes, csinos és kedves leánykák töltötték be, igen jól föstvéen a herceig postás sapkában vagy tollas barétban, karcsu vállakra vetett trombitával. A közönség a legjobb kedvben lévén, ugyancsak fogyott a postás lányok levélcsomagja s volt dolguk a levelek kézbesítésével, a mit oly buzgalommal és annyi kedvességgel teljesítettek, hogy méltán megérdemlik a dicséretet. Kovács Rózika, Hermann Mariska, Sternicska Sarolta, Köpf Sarolta, Felber Lujza, Grenovits Etel, Kubicsék Riza, Vadász Etel, Wirth nővérek, Vidákovits Etel, és Grünbaum Eliz töltötték be a postás lányok szerepét s úgy négy óra után állt fel a daloskör, hogy az első énekszámot produkálja. Huber Károly népdalait adták elő, majd bizonyos időközökben „Erdei kised virág“ férfikart, később ismét népdalokat énekeltek s ez utóbbiak között különösen tetszett a „Gyászba került az életem“ kezdetű ismeretes nóta.

Szünetek alatt felváltva szórakoztatta a közönséget zenével Korodi Károly zenekara és a Zsolnay gyári tűzoltók bandája s mikor a bicikli-versenynek vége volt, onnan is átjött a publikum a juniálisra, úgy, hogy újabb asztalokat kellett felteríteni s alig volt egy talpalatnyi szabad hely a nagy kerthelyiségben. Ez újabb vendégek között notableitásaink kíséretében Erreth János orsz. képviselőnk is meglátogatta a mulatságot, kit a zenekar a Rákóccival fogadott. A daloskör ekkor az „Erdő alkonya“ című férfikart adta elő, majd később népdalokat énekelte, különösen nagy hatást keltvén „Fehér galamb“, „Hivom ki, csalom ki“ és „Egyszer volt egy kis legényke“ kezdetűek elénekülésével. Lelkes tapsok jutalmazták minden egyes számnál a derék dalárokat s e tapsból nagy rész kar-nagyukat, Simacsék Alajost illette, a ki ma is, mint már ezámталanszor, bebizonyította, hogy ügybuzgó vezetője a derék polgári dalosoknak. Körölbélül nyolc óra volt már, mikor a tűzoltók zenekara az utolsó marsot fujta s eltávozott, mert este még a malomutcai Petőfi vendéglő megnyitására kellett szerepelnie. Korodiék pedig behurcolkodtak a terembe s nemsokára megeredt a tánc egy ropogós csárdással, utána pedig az első négyest vagy 85 pár táncolta. Künt a kertben

felgyújtották a lampionokat s a százféle színű világításba vont kerthelyiség és a villanynyal világított tánc terem, ott a sok mulató népség, itt a táncoló párok: valóban az ezeregy éjszakát varázsolták a néző szeméi elé. Hogy a mulatság meddig tartott: határozottan megállapítani sem lehet; még este 10 órakor is érkeztek újabb és újabb vendégek, a kik bizony mire kimulatták magukat, lett késő reggel is. Körölbélül 1000 darab beléptijegy kelt el a mulatság előtt és alatt; így tehát nagy erkölcsi siker mellett fényes anyagi eredmény is jutalmazta a daloskör fáradságát. S ezt a szép sikert meg is érdemlik!

— **(Halálozások.)** Schreyer Ignác pékmester életének hetvenkilencedik évében tegnap reggel meghalt. Temetése ma délután 5 órakor volt a budaikülvárosi temetőben. Az engesztelő szentmise holnap szombaton fél 8 órakor lesz a budaikülvárosi templomban. — Körmeny Lajosné szül. Baán Ida szívizéhlődés következtében Kaposvárott hirtelen elhunyt. — Bárány Sándor bonyhádi takarékpénztári elnök, 48-as honvédtörőnagy Bonyhádon 87 éves korában meghalt. Az elhunyt a Percel családdal közeli rokonságban volt s a közügyekben tevékeny részt vett. Temetése nagy részvét mellett ment végbe. — Stibi Fülöp, tegnapelőtt 21 éves korában meghalt. Temetése tegnap délután fél 5 órakor történt meg a budaikülvárosi közsirkertben. Lelkiútveért az engesztelő szentmise ma reggel 9 órakor volt a belvárosi plébánia templomban.

— **(Fognak a magyar generálisok.)** A legközelebbi jövőben ismét két jeles honvédtábornokot fognak megnyugdíjazni. Az egyik Forinyák Gyula lovassági tábornok, a honvéd főparancsnok adlátusa, a másik nyugalmomba vonuló generális Schlippenbach István gróf a vaskoronarend lovagja, a 3 ik honvéd lovasdandár parancsnoka.

— **(A tenyészlő-kiállítás.)** A Budapesten ma megnyílt tenyészlő-kiállítás mintegy 1000 kiállított ló látható. A lókiállításban résztvesz Baranyavármegye gazdaközönsége is, a népies lótenyésztés bemutatásával s a baranyai lovak a Tolnamegyéből kiállított lovakkal egy helyen vannak elhelyezve. Somogyvármegye kiskgazdái szintén bemutatják lovaikat a kiállításra.

— **(Rákóczy hazaszállítása.)** Tolna hazafias lakossága tizennégy forintot adakozott össze nemrégiben II. Rákóczy Ferenc hamvainak hazaszállítási költségeire. Az összeget beküldték a magyar történelmi társulathoz, mely a pesti hazai első takarékszénztárnál levő rodostói alaphoz csatolta azt.

— **(A főreáliskolai tanulók ajándéka.)** Élénk emlékezetében van még a közönségnek az a fényesen sikerült millenniumi ünnepély, melyet a pécsi főreáliskola növendékei a tornacsarnokban rendeztek. Az ünnepélynek egyik kimagasló program pontja volt a magyar zene és hozzáfűzött költészet történelmi fejlődésének bemutatása. Három tanuló az egyes századoknak megfelelő lautos kosztümben ismertette az illető század dalköltészetét és nyomban rá az ifjusági zenekar és a katonai zenekar az egyes századok legtipikusabb dalát, zenéjét mutatták be. A műsor e részét Káldy Gyula budapesti operaigazgató állította össze. Hálából a pécsi realisták igen értékes ezüst szerviszt ajánlották föl Káldynak, melyet Budapesten tegnap nyújtott át Kőrösi Henrik tanár a tornaversenyekre fölrándult főreáliskolai növendékeknek 8 tagból álló tisztelgő küldöttsége élén.

— **(Botrány a körmeneten.)** Az úrnapi körmenet alkalmával nagy botrányt okozott tegnap egy részeg napszámos, a ki a körmenet közé tolakodott és ott illetlen magaviseletével botránkozott a ünnepelő közönséget. A részeg embert Kovács Mártonnak hívják s csakhamar lefűlelte a rendőrség s bevitte a kóterba, a hol egyelőre

bekasszisták, ügyét pedig átteszik a bírósághoz, vallás elleni vétség miatt megbüntetését kérve.

— **(Műkedvelői szinelődás.)** A pécsi munkásképző-egylet tegnap este igen sikerült műkedvelői előadást rendezett az egylet gyár-utcai 7. szám alatti kerthelyiségében. Az e célra külön felállított színpadon a műkedvelő munkásifjak és leányok igen ügyesen, sok természetességgel, minden lámpalás nélkül mozogtak a „Falurózsaszál”-t oly szép előadásban mutatták be, ami valóban dicsőretükre válik. A tegnapi nap két kimagasló ünnepsége mellett ez a mulatság sem maradt hátra a szinelődásnak is meg volt a maga nagy közönsége, mely sokat tapsolt a műkedvelő színészek közül, különösen Hayden Istvánnak, aki Gündör Sándort játszotta és Flamm Etelnek, ki igazán helyrevaló, kackiás és jóhangu Finum Rózsi volt. Decsy Antal Gonosz Pista szerepében mulattatta mókáival a hallgatóságot s jók voltak még Prunauer Ernő (Feredi Gáspár), Brüstzl Lajos (Feledi Lajos), Halászék Anna (Feledi Borcsa), Flamm Ida (Bátki Tercsi), Deutsch Lajos (Csapó) és Flamm Anna (Csapóné), Pozsgay Mariska (Gonoszné) és Gaál József (Cserebogár Jóska). A szépsikerű előadás után táncmulatság volt, a melyben igen sokan vettek részt. Mindenesetre dicséretes a munkásképző egylet eme szereplése. Igen, művelni kell a munkásnépet; művelni, s nem megmételyezni lelkét szocialista tanokkal!

— **(Agyonvert asszony.)** Véres gyilkosság történt szerdán este félhét órakor a pécsi járás egerághi körjegyzőségébe tartozó Lotbárd községben. Blaskovich Markó ottani lakos összeveszett az ipával és az öregget alaposan helybenhagyogatván, e

főlt a szomszédasszonyuk Sztoics Manda haragra gyuladt és átkiabált az öreghez, hogy mért hagyja magát attól a jöttment embertől bántalmazni, a ki csak úgy házasodott bele a familiába s most ő akar ur lenni a háznál. Blaskovich Markó ezt hallván átrohant az asszonyhoz, a ki egy kézzel salátát tisztítva ült a konyhaajtó előtt. A feldühödött ember rávetette magát az öreg, hatvannyolc éves asszonyra; a földre teperte, lábával össze vissza rugdosta s elvévén a kezében tartott kést, azzal több helyen megszurta, de egyszer sem találván elég erősen s az asszony még mindig védekezvén ellene, végre, mikor a verésbe belefáradt, a késsel az asszony jobb karján az ereket elvágta. Aztán otthagya vérében az össze-visszavert öreg asszonyt és hazament s nyugodtan várta be az egerághi csendőröket, a kik másnap reggel elfogták s vasraverve hozták ma be a pécsi királyi ügyészséghez. Az asszony ma reggel belehalt sebeibe.

— **(A gépgyár tolvajai.)** Már régebb idő óta tapasztalták a Ruopprecht testvérek vitéz-utcai gépgyárában, hogy hol egy vascső, hol egy vasdarab, hol egy csomó kovácsolt apró vas tűnik el. Hogy ez az eltűnés titkosan munkálkodó tolvajok révén van, arról mindenki biztos volt; de a tolvajokat sohasem csíphették nyakon. Legutóbb is, szerdán, nagyobb mennyiségű vas tűnt el a gyárból s ekkor aztán a rendőrség az üzletvezető fejelentése folytán széleskörű intézkedéseket tett s csakugyan el is csípte a lopások tettesét, még hat cinkostársával együtt, a kik ugyan mindent tagadnak, de már az eddigi vizsgálat is megerősíti bűnségüket.

— **(Régi csőd.)** A pécsi kir. törvényszék Schön Zsigmond pécsi lakos ellen még 1890. szeptember 13 án csődöt nyitott.

A csődügy lefolytatása csaknem hat esztendőttel vett igénybe, mert a kir. törvényszék a csődbiztos ama jelentése folytán, hogy a csődva-gyon teljesen kimerített, csak most nyilvánítja megszüntnek a régi csődöt.

— **(Elgázolás.)** Tegnap délután ismét elgázolás történt. Hiába, a kocsis urak csak nem respektálják a sebes hajtási tilalmat s a vége a dolognak mindig egy-egy szerencsétlenség. Így volt ez tegnap délután is, mikor egyik bérkocsis sebesen hajtva a pályautcán Klement Antal tizenegy éves gyermeket elgázolta. Szerencsére az elgázolt fiú csak könnyű horzsolásokat szenvedett.

— **(Hova nem kell bélyeg.)** Érdekes rendelet érkezett le a város polgármesteréhez a belügyminisiteriumból. A belügyminisiter leiratáson a felmerült kétségek eloszlására ismétli a p. ü. minisiter rendeletét, a mely szerint az 1894. XXXII. és 1895. XLIII. t.-cz., valamint a különböző minisiteri rendeletek értelmében létrejött egységekről, illetőleg ezek megváltoztatásáról a kir. járásbíró, polgármester és főszolgabíró által felvett jegyzőkönyvek, a kir. községzsó előtt felvett közokiratok, továbbá ezek hiteles másolatai s azok a beadványok, melyek a 7. életévüket túlhaladt, de a 18 életévüket még el nem ért gyermekeknek azüldik vallására leendő áttérhetése végett a gyámhatósághoz intézettek s ezen beadványok mellékletei s az e tárgyban felvett jegyzőkönyvek bélyegmentesek.

— **(Fináncok öröme.)** Nagy az öröm és a jókedv a magyarországi pénzügyörök, igazabban fináncok között. Hosszú sóvárgások, folytonos deputációzások után végre elérték azt, hogy a pénzügyörök reformja úgy a mint azt kívánták, a király szentesítésével most már életbe is lépett. Es a reform azt hozta magával, hogy VIII ik

a lényben poromat, annak az örültnek porát, ki fegyvert fogott hazája mellett, elvezette népét az örvény szélére, s ott gyáván visszavonulva behullani engedte azt a kárhozat karjaiba. Nem, nem ily jövőért küzdöttem én; szabadság kell a magyarnak, s nem új jogok, adjátok vissza az elraboltakat neki.

Pálffy és Károlyi valóban jól munkálkodtak a béke létrejöttén. A nép egy panaszhang nélkül visszatért otthonába s ott tüzhelye mellett elvonulva kesergett sorsán; vezérei vagy megadták magukat, vagy bujdosnak szerte a hazában. Maga Rákóczy belátva, hogy a lengyelektől, s Péter cártól, kinek meghívására Jaroslávba ment, semmit sem remélhet, tovább indult gyászos küldetésének útján. Egy elnyomott nép számára segítséget kérni, melytől annak léte, tudve függ.

A határnál vitt el útja a kis csapatnak, midőn Lengyelországból távozott, hogy Angliában kísértse meg fejedelmével együtt nemzetéért esdekelní. Derült ég mosolygott a vándorokra, de az ő arcukon nem tünt fel az öröm egyetlen sugara sem, mert mindegyikök szíve vérzett a fájdalomtól, midőn a havasokat látta, melyeken túl övei túl sóhajtnak szabadság után. Lovaik csendesesen léptettek el az ösvényen, mely mindig zordonabb lett, minél messzebb távoztak az édes haza szent földjétől. Ünnepélyes csend honolt közöttük, csak a lég dalosai hallották neha hangjukat, mely zengett mindenről, csak fájdalomról nem.

— Ki hitte volna, hogy így fog végződni dicső küzdelmünk, ki hitte volna, hogy fejedelmünkkel együtt számkivetve leszünk a földről, melyért vérünket ontottuk, hogy lázadóknak fognak bélyegezni, mert kardot

— Hah, a vén róka, mily behizelgően tud szólni, mormogta fogai között Bercsényi, gyűlöletes tekintet vetve a békepontokat a fejedelemnek átnyújtó Károlyira.

Rákóci belemélyedt az irat olvasásába. Arcán mindig komor fellegek honoltak, melyek nem változtak akkor sem, midőn visszaadta azt a grófnak.

— Meg vagyok győződve a kegyelmed hűségéről mindig. Kérjük, vonuljon szobájába, hol majd közölni fogjuk elhatározásunkat.

Miután Károlyi vonásain nem csakély boszankodással elhagyta a termet, a fejedelem felolvasta társainak a Pálffytól küldött békepontokat, melyeknek mindegyikét boszus megjegyzésekkel fogadták azok.

— Nem, ezt nem fogadhatjuk el; hanem hiven a felszólításhoz, én fel fogom a császárt soraimmal keresni, melyekben elébe tárom óhajainkat, melyek mind nemzetünk jogaira vonatkoznak s melyek, ha nem teljesülnek, életre-halálra folytatjuk a harcot.

— Igen, ezt fogjuk tenni.

— És ha sikertelenül . . .

— Inkább meghalunk, mintsem Bécsnek hódoljunk. Követjük lépteidet s addig járunk könyörögve a nemzetekhez, míg végre új segílyt nyerhetünk.

— Nemzetünk Istene áldjon meg benneteket e szavaitokért és úgy áldjon, mint megtartjátok azokat. Térjétek vissza a hazába; öntsétek át lelketeket a népbe, haljatok meg érte, ha kell. Én mindent el fogok követni, hogy segílyt nyerhessek, hogy az ingadozó cárt reá beszéljem és ha sikert aratok, úgy újra feljön a győzelmek napja, hogy soha se áldozék le majd.

Egy óra múlva egyedül találjuk Rákóci egyszerű

fizetési osztályba sorozott pénzügyőri főbiztosok a „pénzügyőri felügyelői” — a IX. ik fizetési osztályba sorozott, felülvizsgálói hatáskörrel felruházott pénzügyőri biztosok a „pénzügyőri főbiztosok egy részét a pénzügyigazgatóságokhoz pénzügyőri előadóként beosztják és hogy ebből folyólag egyes pénzügyőri biztosi kerületek vezetésével pénzügyőri biztosi vizagát tett pénzügyőri szemléseket fognak biztoshelyettesi minőségben megbízni. A pénzügyminiszteri rendelet továbbá az eddigi szolgálati szabályzatot akkép módosítja, hogy ezentul a fővizgatókat és szemléseket a pénzügyigazgatóság, a főbiztosokat, felügyelőket és központi felügyelőket a pénzügyminiszter, a miniszteri titkárok létszámába tartozó központi felügyelőket pedig a király nevezi ki. A pénzügyőri felügyelői, pénzügyőri főbiztosi és pénzügyőri biztosi állásokat rendszeren pályázat útján töltik be. A pénzügyőri biztosi állások betöltésénél pedig a pénzügyőrség legénységi állományából csak a biztosi teendőkben való jártasságukat beigazolt biztos helyettesek jöhetnek figyelembe. Most már, mint egy pénzügyőr előfizetők írja, a pénzügyőröknek csak a nőstülés dolgában volna egy némely kívánságuk, a melyeket a pénzügyminiszter, a mennyire lehet, figyelembe is vehetne.

— **(Állatorvosok fuvarbére.)** A földmivelési miniszter körrendeletileg közölte Pécs város tanácsával és a megyével is, hogy az állategészségügyi vizagálatot teljesítő állatorvos, ha neki a fél természetben szolgáltatotta ki a fuvar, külön fuvardíjat fel nem számíthat. Ezt az önként értetődő dolgot többrendbeli visszaélés miatt kellett körrendeletileg kijelenteni.

— **(Kétfejű sas a templom tornyán.)** Tolnavármegye egyik tőzgyökeres magyar községében, Alsó-Nyéken esett meg,

hogy a Bach-korszak idejében a toronyra tett kétfejű sas egész mostanáig ott felejtették. A csunya madár a tornyon ragyogó csillag alatt huzta meg magát, s így azt senki sem vette észre. Most, hogy az eszedéves ünnepek alkalmával kinttették a toronyra is a nemzeti zászlót, vették észre a kétfejű sas, melyet Pap János községi bírót rögtön egy bátaszéki ácscaal saját költségén ledobatt. E hazafias tettért a bírót a község lakói azzal fogják megjutalmazni, hogy állandóan megtartják a birói székben.

— **(A valutaárak csökkenése.)** A valutaárak fokozatos csökkenése következtében az idegen értékek árfolyama olyan nivóra jutott, mely egyenlő, sőt részben alacsonyabb a valutatörvényben megállapított relációnál. A Napoleon-arany árfolyama teljesen egyenlő, a német birodalmi márkáé pedig 6 pfeninggel olcsóbb a relációnál. Ilyen eset nem volt 1892. óta, a mikor ilyen módon tényleg 40 millió aranyat importáltak és részben Budapestre, részben Bécsbe. Ez azonban most aligha fog ismétlődni, mivel az osztrák magyar bank most nem ad olyan 10—15 napos kamatmentes előlegeket, mint a milyeneket négy év előtt engedélyezett.

— **(A piacról.)** A város éléskamrájáról is érdemes lesz néhány betűcskét papírra vetni. Hol reggelenként a háziasszonyok nagy csapata gyakorolja magát az alkudozás nemes művészetében, hol egy rakáson van vajjal a retek, muskátli virággal a szekfügomba, fiatal és pergő nyelvű kofával az élemedett és még pergőbb nyelvű kofa; im e nemzetközi területen történt tegnap valami. Az egyik sarkon két falusi asszony ült. Vajjat és tejfelt árult mindakettő. Méltóságosan s hivatalos személyre valló komolysággal közeledik feléjük a helypénzsedő. A két asszony ügyet se vet reá: csak nézik az

előttük nyüzsgő tömeget s egy szalmaezállal néha kipiszkalják a tejeles köcsögbe csapódott pókokcsákát. A helypénzsedő megáll előttük s a tenyeréből kecsesen kínálja a helypénzjegyet.

— No! . . .

Semmi hang a megszólításra. A két asszony rá néz a hivatali személyre s nagyot ásít. Az pedig nem fukarkodik a szóval.

— Helypénzt köll fizetni itt hé, nem adjuk itt ingyen még a lélekzetvéteit se, hallják!

Az egyik asszony oda inti magához erre a haragba boruló urat s a másik asszonyra mutatva ezeket sugja a fülébe:

— Hangosabban beszéljen neki, mert a szegény ott süket ám.

Aztán leül a helyére nagy nyugodtan. A másik asszony erre felugrik s a hivatalos személy fejét átnyalábolva ezt kérdi:

— Mit beszélt én rólam az a — néma?

Erre a helypénzsedő mindakettővel szembe állva, így vágja ki a szentenciát:

— Mivelhogy kendtek közül az egyik csak süket, a másik pedig csak néma s egyikük sem süketnéma, a fél bizonyíték kutyát se érven, a helypénzt ki muszáj szurkolni.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi kath. legényegylet ifjusága által május 31-én az üszöghi erdőben tartott majálison felülfizettek: Rupprecht Nándor 1.20 kr., Dr. Löwentheil Zsigmond 1 frt, Piribauer János 1.20 kr., Dollinger András 70 kr., Petrovics László 30 kr., Löffler Béla 20 kr., Fricker József 20 kr., Benedek N. 20, N. N. 20 kr. A nemes lelkű adakozóknak hállás köszönetet mond az ifjuság.

— **(Szerelmek statisztikája.)** Egy német professzor a szerelmek statisztikáját adta most ki, melyből megtudjuk,

termében. Hevesen jár fel-alá, miközben ajkain halk beszéd hallatszik.

— Igen, a kocka el van vetve. S ha a szám szerencsétlen lesz, ha elvesztünk mindent? Ah, akkor sem hal meg emlékün, élni fog a nemzedék előtt, mint olyanok neve, kik hasájukat veszélybe döntötték s nem menthették meg e kárhozattól. Haha, mert ilyen a hála, az emberek hálája; ki biznék benne, ha újra kellene a göröngyös utat járnia.

— De vannak kivételek is, kegyelmes uram s ha Isten megengedi, hogy a gonosz győzedelmeskedjék, ad hű kebelt is, mely megóv minden veszélytől, bánattól. E szavak egy ifju apród ajkairól hangzottak, ki észrevétlenül nyitott a terembe, s könyes szemekkel hallgatta fejedelme szavait.

— Jó szellemed sugalja ez igéket, gyermekem. Igen, véghetetlenül jó az Isten, ki mindent bölcsen elintéz; s én egy pillanatra is kétségbeeshettem! Bocssás meg érte, Istenem; te pedig légy mellettem, kedves ifju, légy mellettem, hogy ajkaid vigasztaló, bátorító szózata visszaadja keblemnek a reményt, a kitartást. De, ah, én balgatag, előbb tudnom kell, vajjon akarod e a dicsőség fényéből a nyomor árnyába alászállott uradat követni, elnémitva a haza, a család, a baráti kör iránti vonzalmadat?

— Kegyelmes uram, e kérdés megsebzí szívemet. Miként hagyhatnám el atyámat, uramat s nemzetem nagy férfiat? Bár mosolyogjon felém az ifjuság örömeivel, csaljon bár a barátság, a rokonság, csábitson a szerelem, mégsem tagadhatom meg keblem érzelmét, mely örökre leköt kegyelmed édes köréhez. Az Isten

erőt fog adni, hogy hivatásomat teljesítem s el fogom viselni terheit, mert ha nagy gondolat tölti be keblünket, nagy cél lebeg szemünk előtt, édes minden teher, kedves minden veszély.

— Jöjj keblemre, lelkes ifju, fogadd atyai csókomat.

Mindkét hattyu ha galambbal csókolózik, oly megható látványt nyújtott a már-már öszülő férfi, midőn a keblére boruló ifjut homlokon csókolta . . .

Ott égett az uj csók az ifju homlokán. Évekkel ezelőtt ugyanazon helyen illetve ajkaival fejedelme nőjének csókja, mely most már kétszeres boldogsággal tölti el szívét.

— Láttad ezt, távol menedékhelyeden, te angyal-jóságú nő. Óh, ne veszíted el reményedet, ha a kétségbe-ejtő híreket hallod; ifjad nem feledkezik meg ígérétről, követni fogja lelkes férjedet, ha kell, a kárhozat örvényébe is . . .

Át szenvedte a kárhozat ezernyi kinjait a kétség napjaiban ez a lelkes férj, ki elnyomva atyai érzelmeit, él a nyugalom utáni vágyát, utolsó reményét idegen nemzetekbe helyezte, belátva már népe gyengeségét. Mily szüksége volt résztvevő keblre e kétségbe-ejtő állapotban; midőn elhagyták emberei, el nemzete, el mindeki, csak reménye tartja kötve az élethez.

Megkötötték a szathmári békét; Majthénynál a a kurucok utolsó csapatai letették az ellen lábait elé a fegyvert; a soha meg nem hajolt fegyvereket! Rákóczi nem irta alá a békeföltételeket, mert nem engedte szíve, nem multja, nem jelenje.

— Még a jövő is megátkozna érte! Szétszórának

hogy a különböző foglalkozásu szerelmes férfiak arányát mutatja ki.

E kimutatás szerint:

100 hivatalnok közül szerelmes	5
100 orvos " "	10
100 tanférfiu " "	25
100 tiszta közül kapitánytól lefelé szerelmes	90
100 " " " fölfelé " "	5
100 festő közül szerelmes	80
100 szobrász közül szerelmes	50
100 muzsikusközül szerelmes másba	10
100 " " " saját magába	100
100 építész " "	50
100 színész közül tragikus szín. szerelmes	20
100 " " tenorista " "	60
100 " " komikus " "	99
100 kereskedő közül séged szerelmes	80
100 " " utazó " "	20
100 " " üzlettulajd. szerelmes	5
100 hírlapíró közül szerelmes	50
100 drámairó " "	10
100 regényíró " "	15
100 versíró " "	30
100 tudós " "	1

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi június hó 10-én.

3054. Máté (Czövek) János ellen hamis tanulás miatt.
3227. Scheverer Antal ellen szándékos emberölés büntetének kísérlete és becsületsértés miatt.

1896. évi június hó 12-én.

3210. Rosinger Vince ellen sikkasztás miatt.
3718. Vakonyácz Rádó ellen lopás miatt.
3729. Brunner Károly ellen sikkasztás miatt.

TÁVIRATOK.

— **Az udvar köréből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben az urnapi körmenetet az esős idő miatt a Szent István templomban tartották meg. Jelen volt a király és az uralkodóház tagjai. A király ma este Budapestre érkezik. Ferenc Ferdinánd királyi herceg hosszabb tartózkodásra tegnap Konstantinápolyba utazott. Erzsébet királyné vasárnap délután érkezik Budapestre. Goluchowsky külügyminiszter több udvari főhivatalnok kíséretében már ma Budapestre érkezett.

— **A korona átvitele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A várba vezető utcák torkolatait már reggel öt órakor erős rendőri kordonok zárták el és csakis a belépő jeggyel bírótat bocsátották át. Az utvonalon az összes budapesti helyőrség csapatai állottak sorfalat. Vaszary Kolos hercegprimás 9 órakor érkezett a várkapolna elé, az őrség kétszeres „Fegyverbe!“ kiáltással fogadta. A koronát tartalmazó lepecsételt vasláda felnyitásánál jelen voltak: Bánffy Dezső b. miniszterelnök, Orczy Béla országbíró, Szapáry Géza gróf főudvarmester, Eszterházy Pál herceg, Tisza Kálmán, a koronaőrök, királyi biztosok és az országgyűlés mindkét házábanak küldöttségei. A koronateremből a ládát áthozták a királyi palota kihallgatási termébe. A zár be volt rozsdásodva, lakatost kellett hívni. Ennek segítségével felnyitották a koronát és a koronázási jelvényeket tartalmazó ládát.

Egy órai késedelem után megállapították a korona ugyanazonosságát és tíz óra után a menet megindult a Sz.-György-téren, Sz.-György-utcán, dísz téren és tárnok-utcán keresztül a Mátyás templomba. A főváros összes harangjai zúgtak. A Mátyás templomban a menetet Császka György kalocsai érsekkel az élén az összes egybegyűlt főpapság fogadta egyházi énekkel. Legelőször a papság ment a templomba, utána az első vánkossal, melyen Sz.-István palástja volt összegöngyölgetve. Révay Gyula b. és Juszt Gyula vitték. A második vánkost, melyen a kard, jogar és az alma volt, Nikolits Fedor b. és Klobusitzky Antal vitték. A harmadik vánkoston a koronát Majláth György és Pongrácz Károly gróf vitték, nyomukban Eszterházy hg. és Tisza Kálmán haladtak. Legelőször a tanuló ifjúságot bocsátották a korona megtekintésére, a közel 14 ezer főre rugó diáksereg elvonulása a korona előtt délelőtt 11 órától délutáni 2 óráig tartott.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Minden eltörött

üveget, porcellánt, fát stb. a legjobban összeragaszt az előnyösen ismert **Plüss Staufer-tapasz.** Valódi a védjeggyel ellátott üvegecskében 20 és 30 krajcárjával kapható: Pécssett, **Alt és Böhmnél.**

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

9379. sz.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy az elő magy. általános biztosító társaság végrehajtónak, Hamvas László végrehajtást szenvedő ellen 2 frt 08 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szat. lőrinczi kir. járásbíróság területén levő, Botyka község határában fekvő, a botykai 64. sz. tjkvben felvett I. 21—29 sorsz. telki birtokra 572. frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi július hó 28. napján d. e. 10 órakor Botyka községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 57 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécssett, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságánál 1896. évi május hó 2. napján.

Lukrics István
kir. táblai bíró.

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

— nagyban és kicsinyben —
BUDAPEST,

VIII., kerépesi-ut 49.

Nagy raktár mindenütt

bőrök,

czipész-kellékek,

és raját készítményű

czipő-felsőrészekből.

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök, egyszersmind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő czipész- és csizmadia mester uraknak ajánlom bőrraktáromat megtekintésre.

Megrendesések postán és vasuton csakis utánvét mellett azonnal eszközöltetnek.

Kert-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a t. közönséget, hogy **vasárnap, folyó hó 7-ikén**

a Nádor-kert megnyitása,

minthogy a katonazenekarnak Budapestre kell távoznia, a hol huzamosabban marad, a már **hirdetett Unnepélyes megnyitás Rácz Guszti** közkedvelt nemzeti zenekarának közreműködésével történik.

Jó ételek és italokról, pontos kiszolgálás mellett gondoskodtam.

☞ **Kezdeté este 7 órakor.** ☜

Tömeges látogatást kér

Tisztelettel

Skrobay István

vendéglős.

Rothschild-tapasz

legjobban bevált kőszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild tapasz, 90 krért (levélbélyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.
kapható. Ugyanott minden külföldi speciálisok nagy raktára.

Cs. és kir. szab.
Zentler-féle
férfi és gyermekruha-
raktár Pécssett, király-
utca, Bazár épület, a
városházával szemben.

„Millenium-
öltönyök“
a legújabb és legdiva-
tosabb

Lodenposztóból
a legdusabb választék-
ban, továbbá tavaszi
felöltők, felső kabá-
tok, haveloc, és öltö-
nyök a legfinomabb
angol és francia szö-
vetekből bámulatos ol-
csó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. úri és gyermekruha-
raktár

Pécssett, Király utca 1. sz., Bazárépület.
Figyelmeztetés! Ezén legújabb loden-
szövetek általános elismert tartósága
által azon kedvező helyzetbe vagyok,
hogy annak minősége valamint olcsó ára
folytán minden külföldi és fővárosi leg-
nagyobb hasonló cégekkel versenye-
zek!

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlja leg-
nagyobb választéku

SIREMLÉK-RAKTÁRÁT

mindennemű márvány, granit és Syenitben

Ifj. Vogl János

kőfaragó üzlete

Pécssett, Vásár-tér 5. szám.

Kőfaragó munkák legjutányosabb árban
készíttetnek.

Eladó könyv-, papir- és norinbergi diszműáru
KERESKEDÉS.

Szigetvárott egy 50 év óta fennálló s két év óta saját
cégem alatt általam vezetett **jó forgalmu**

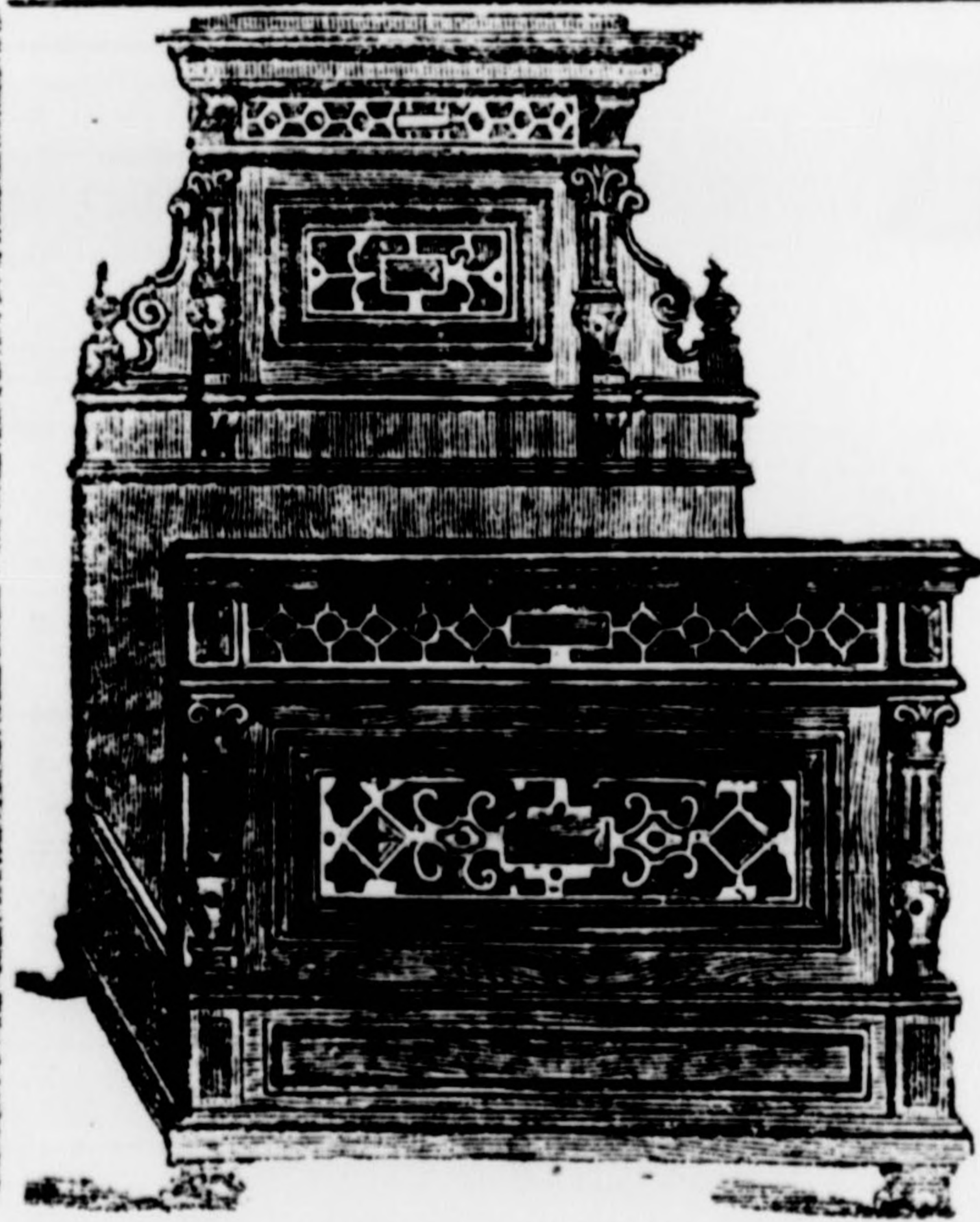
könyv-, papir-, norinbergi diszműáru-kereskedés,

kölcsönkönyvtár. m. kir. dohánytőzsde, bélyegeladás
s könyvkötéssel, más vállalat miatt szabadkézből eladó. Az
átvételhez **3000—5000 forint** szükséges.

Ajánlatokra csak f. hó 25-ig válaszol

Kozáry Ede

papirkereskedő Szigetvárott.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécssett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és
ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek,
tükörök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári
árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly
jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)